

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 4

„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice : „Dă-Mi să beau !”, tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”

11 „Doamne”, I-a zis femeia, „n-ai cu ce să scoți apă, și fântâna este adâncă ; de unde ai putea să ai, dar, această apă vie ?

12 Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta și a băut din ea el însuși și feciorii lui și vitele lui ?”

13 Isus i-a răspuns : „Oricui bea din apa aceasta îi va fi iarăși sete.

14 Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete ; ba încă, apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă care va fâșni în viața veșnică.”

15 „Doamne”, I-a zis femeia, „dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin până aici să scot.”

16 „Du-te”, i-a zis Isus, „de cheamă pe bărbatul tău și vino aici”.

17 Femeia I-a răspuns : „N-am bărbat.” Isus i-a zis : „Bine ai zis că n-ai bărbat.18 Pentru că cinci bărbați ai avut ; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

19 „Doamne”, I-a zis femeia, „văd că ești proroc. 20 Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta ; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.”

21 „Femeie”, i-a zis Isus, „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.

22 Voi vă închinați la ce nu cunoașteți ; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci Mântuirea vine de la iudei.

23 Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr ; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.

24 Dumnezeu este Duh ; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.”

25 „Știu”, I-a zis femeia, „că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos) ; când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”

26 Isus i-a zis : „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”

Trezirea din Samaria

27 Atunci au venit ucenicii Lui și se mirau că vorbea cu o femeie. Totuși niciunul nu I-a zis : „Ce cauți ?” sau : „Despre ce vorbești cu ea ?”

28 Atunci femeia și-a lăsat găleata, s-a dus din cetate și a zis oamenilor :

29 „Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut ; nu cumva este Acesta Hristosul ?”

30 Ei au ieșit din cetate și veneau spre El.

31 În timpul acesta, ucenicii Îl rugau să mănânce și ziceau : „Învățătorule, mănâncă !”

32 Dar El le-a zis : „Eu am de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoașteți.”... (Continuarea în numărul viitor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030



Nr. 189 / D. 15 Octombrie 2017

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Om la apă !
- Caracterul rugăciunii
- N-am făcut niciun rău
- Concordia mărește valoarea
- Influența negativă a fumatului
- Proverbe despre consecință
- Să citim Biblia împreună

DE MEMORAT / JOI 19 OCTOMBRIE 2017

„Îngerul Domnului
tăbărăște în jurul
celor ce se tem
de El și-i scapă
din primejdie”.

PSALMUL 34 : 7

Editorial. Castelul Vieții Tale (II)

- Surprinzător, ai pierdut doar jumătate de gram ceea ce înseamnă că nu trebuie să plătești nimic pentru vizita efectuată – spuse proprietarul.

- Mulțumesc.

- Ți-a plăcut vizita ?, întrebă la sfârșit omul în fustă. Turistul, după un moment de ezitare, decise să fie sincer :

- De fapt, nu prea. Tot timpul m-am gândit la nisip și nu am reușit să examinez ceea ce era în jurul meu.

- Foarte regretabil ! ... Știi, voi face o excepție pentru tine. Din nou, voi umple lingura ta, pentru că astea sunt regulile, dar de data asta uită de nisip, chiar dacă îl vești pe tot, nu vei plăti nimic pentru vizită. Singura condiție e că trebuie să reușești în 12 minute, deoarece după acestea trebuie să vină alt vizitator.

Fără a irosi niciun moment, domnul a luat lingura și a fugit spre sala de lângă antreu, pentru a arunca o privire rapidă la exponatele de armură. După asta repede a coborât pe scări în temniță, nisipul deja îl vărsase tot, dar asta nu mai conta.

Acolo el nu a petrecut nici un minut, pentru că timpul se scurgea destul de repede. Repede începu să alerge spre camera de sub scări, unde erau depozitate armele, dar aruncând o privire la ceas, și-a dat seama că au trecut deja unsprezece minute.

Timp pentru a vizita camera cu arme nu mai avea, de aceea se hotărî să plece spre ieșire, unde era așteptat de proprietar.

- Văd că nu ai nisip în lingură, lucru ce mă face să cred că, nefiind obligat să ai grija nisipului, de data asta excursia ți-a plăcut. Vizitatorul nu a răspuns imediat :

- De fapt, nu – a spus el în cele din urmă – Mă gândeam cum să nu întârzii, chiar dacă am vărsat tot nisipul, nu am avut nici o plăcere. Omul în fustă după câteva momente spuse:

- Există oameni care trec prin „Castelul Vieții” lor, încercând să nu plătească pentru nimic, și nu se pot bucura de această călătorie. Mai sunt și alții care întotdeauna sunt grăbiți, pierd repede totul și nu pot obține plăcere.

Puțini oameni înțeleg știința vieții. Dar ei sunt cei care descoperă fiecare ungher și se bucură de fiecare moment. Ei știu că trebuie să plătească pentru tot, dar înțeleg că în viață sunt lucruri pentru care merită să plătești.

În cartea Geneza (capitolul 19 : 17) găsim scris că : „După ce i-au scos afară, unul din ei a zis : „**Scapă-ți viața ; să nu te uiți înapoi și să nu te oprești în vreun loc din câmpie : scapă la munte, ca să nu pieri.**”

Despre ce era vorba ? Doi îngeri au fost trimiși să-l salveze de la moarte pe Lot și familia lui. Acesta s-a *întâmpilat* datorită rugăciunilor stăruitoare ale lui Avraam, (unchiul lui Lot).

Din toată familia, au crezut Cuvântul Lui Dumnezeu, numai Lot, soția și două fiice, Lot ajungând în Sodoma în special datorită dorinței de-a avea un nivel de trai mai ridicat. A făcut o alegere greșită și-a ajuns să piardă tot ce-avea agonisit până atunci.

Este evident că Lot și familia lui, nu știau că cei care căutau să-i salveze nu erau de fapt oameni ci îngeri, (care doar păreau a fi oameni). Poate altfel ar fi reacționat dacă ar fi cunoscut tot adevărul.

Ce lecție învățăm ? În viață putem ajunge să avem probleme și pierderi materiale, din cauza alegerilor personale, (care în timp se dovedesc a fi greșite).

Cum putem scăpa cu viață ? Alegând să renunțăm la voia noastră, la planurile făcute și să acceptăm voia Lui Dumnezeu pentru noi. Aceasta poate consta în suferințe și necazuri, dar chemându-L pe Isus ca Mântuitor, putem fi siguri de viața veșnică !

Povestiri cu tâlc !

Un transatlantic american a înfruntat o furtună deosebit de puternică în timpul traversării Oceanului Atlantic. În timp ce își vedea de treabă pe punte, unul din marinari a fost pur și simplu măturat de valuri și aruncat în mare. Imediat, ceilalți membri ai echipajului au lansat alarma : „*Om la apă !*”

Un marinar a luat imediat un colac de salvare și l-a aruncat peste bord. În câteva momente a simțit o smucitură a funiei cu care era legat colacul. Încercând să străpungă întinericul cu privirea, a strigat la omul din valuri :

„*Ai funia ?*” A primit un răspuns slab :

„*Nu, funia mă are pe mine !*” Marinarul extenuat își trecuse colacul pe sub brațe, dându-și seama că nu are puterea necesară să se agațe de el. În calitate de creștini, avem de-a face cu furtunile și încercările vieții, care adesea ne copleșesc. Ajungem la sfârșitul puterilor. Chiar și atunci când suntem slabi în credință, ori când simțim că nu mai avem deloc credință, El ne îngrijește și ne ridică din disperarea noastră. Cum ar trebui să-l mulțumim Domnului că nu trebuie să ne ținem cu toate puterile noastre, atunci când valurile durerii și ale disperării se rostogolesc peste noi ! Rezemându-ne pe Domnul și bizuindu-ne pe promisiunile Cuvântului Său, putem supraviețui fiecărei crize. (Preluat din: Pâinea noastră...)

Despre rugăciune (Dr. Christian Hallesby 1879-1961)

Caracterul rugăciunii

De aceea, încearcă mai bine să-l mulțumești lui Dumnezeu pentru neputința ta. Ea este un dar din cele mai mari, pe care Dumnezeu ni le poate dăruia ; căci numai prin neputință ne deschidem astfel, încât Isus să poată intra în mijlocul necazurilor noastre, cu toată îndurarea și darurile Lui.

Din Cer, se văd multe lucruri altfel, decât de pe pământ. Și rugăciunile noastre se înfățișează desigur altfel acolo sus.

Astfel sunt de exemplu adunările de rugăciune, în care unul după altul se roagă. Întâi acei care sunt obișnuiți să se roage cu glas tare în prezența altora. Ei fac rugăciuni bune și ziditoare, iar când spun *amin*, sunt cu toții de acord, că a fost o rugăciune bună.

În aceeași adunare, se află și unul care ar dori să-și ridice și el glasul în mijlocul adunării.

El știe, că are poate mai multă nevoie de rugăciune, decât altul, dar este neîndemânat și nu-i reușește.

Gândurile lui sunt confuze, și cuvintele ies pripite. În cele din urmă se zăpăcește așa încât uită să spună *amin*. În urmă, el este atât de disperat de felul cum s-a rugat, și chiar de el însuși, încât la terminarea adunării, abia mai îndrăznește să se uite în ochii cuiva. Eu cred însă, că în Cer a răsădit un cântec ... (Va urma)

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

231. Părinții

Răspunderea lor

„*Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea*”. PROVERBE 22 : 6

Un păstor de oi a fost prins și aruncat în închisoare. El se știa nevinovat. Ajuns în fața judecătorului îi declară, că în cauza lui trebuie să fie o eroare la mijloc, ori el este victima vreunei calomnii.

„*Oricum mă cuget, eu n-am făcut niciun rău. Dimineața împletea coșuri de nuiile, iar după amiaza fluieram din fluier, și când osteneam mă odihneam la umbra sălciei !*”

Judecătorul cu toate acestea îl judecă pe păstor la închisoare, arătându-i că până ce fluiera din fluier, ori cânta și dormea, până atunci oile lui nimicind garduri, intrau în grădini și făceau pagube în semănături și flori și rodeau vița de vie.

Apoi continuă : „*Turma ta nu o putem pedepsi, fiind fără de minte. A ta era datoria de a o supraveghea, de a o feri de rău, de a o îndruma spre bine folosindu-te spre aceasta și de toiag. Dar aceasă datorie ai omis-o*”.

Păstori sunt și părinții copiilor lor. Ei trebuie să-i crească cu cuvântul și cu exemplul în bunele moravuri și să-i ferească de rele.

Câți părinți, asemenea păstorului din pildă, își lasă împlinirea acestor datorii sfinte și nesupraveghindu-i le dau ei înșiși ocaziunea să facă rele și prin acestea sieși și altora pagube imense ! Pentru aceste pagube părinții vor fi vinovații adevărați ...

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Concordia parvae res crescunt, discordia maximae dilabuntur** (lat. “Concordia mărește valoarea lucrurilor mici, discordia năruie și valoarea celor mari”).

La romani Concordia - fiica lui Iupiter și a zeiței Themis - era zeița bunei înțelegeri, simbolic reprezentată prin două mâini care se strâng.

Citatul latin e extras din *Viața lui Iurgurtha* (10, 6), o lucrare a istoricului latin Sallustius.

Și dacă cuvintele lui se cer traduse, spre a fi înțelese, tâlcul lor nu mai are nevoie de tâlmaci, spre a fi folosit.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 5. Boli coronariene și cancer

Unul din colegii mei, un medic, a abandonat fumatul acum șase ani, după ce fumase majoritatea vieții lui. L-am întrebat dacă i-a fost greu să se lase de fumat. „Nu”, spuse el continuând „după ce mi-am venit cu adevărat în fire și m-am eliberat, m-am descotorosit de cea mai mare pacoste din viața mea.” „Ce ? Eu credeam că oamenii fumează ca să se distreze”, am ripostat eu”.

„Nicidecum” îmi răspunse. „M-am descotorosit de o mare pacoste ; eram întotdeauna în așteptare după țigări, după chibrituri, după locurile unde să arunc mcurile și scrumul de țigară. Am făcut găuri în hainele mele și în mobilă.

Când am scăpat de fumat m-am descotorosit de cea mai mare neplăcere pe care cineva ar putea s-o aibă vreodată.”

Acesta este numai unul din multele mii de cazuri printre medici care au decis că este o nebunie a continua să mai fumeze. Cu câțiva ani în urmă, aerul la întrunirile noastre medicale era albastru de fum. O zi-două după aceste întruniri vorbeam ca și cum aș fi fost un fumător.

În iunie 1961 la una din întrunirile secției în orașul New-Jork, fiind de față circa 200 de medici, am fost așa de impresionat de aerul sănătos și curat pe care îl respiram încât am decis să număr câți medici fumau. Numărai numai trei. Cu câțiva ani înainte erau poate 75. Ce contrast ! ...

(Va continua în numărul viitor)

Proverbe armenesti despre consecință

• Cine seamănă vânt culege furtună. • Cine macină făină are părul albit. • Ce vorbești aia auzi. • Tot ce faci, ție-ți faci. • **Mâna fire, sufletul trage.** • Cum sărezi, așa mănânci. • Păstrează bine, ca să găsești bine. • **Vorbește de bine, ca s-auzi de bine.** • Dacă răsucești gunoierul, iese duhoarea. • Căinii se ceartă, străinul intră pe poartă. • Nu-i casă de nuntași fără plâns, nici casa mortului fără răs. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”